

## **Poniedziałek 20 .04. 2020 T. Jak najlepiej spędzać wolny czas?**

Bajka- słuchanie opowiadania R. Piątkowskiej ,poznawanie sposobów aktywnego spędzania czasu wolnego. Rozmowa rodzica z dzieckiem na temat treści opowiadania.

Zapraszamy dzieci do wystuchania opowiadania.

Bajka

Kiedy w domu nagle zgasło światło, a co gorsza wyłączył się telewizor, powstało wielkie zamieszanie. Rozległy się okrzyki:

- Co się stało?!

- Znowu nie ma prądu?!

- Gdzie są świece?!

- Auu ,moje kolano! Kto postawił to krzesło?!

Po chwili, gdy mama znalazła świece i zapaliki, w pokoju zrobiło się trochę jaśniej. Widać było Mateuszka, który siedział nadąsany i narzekał:

- Dopiero co włączyłem komputer i zacząłem grać .Tak dobrze mi szło. Mój wojownik zdobył pierwsze punkty i nagle wszystko zgasło. Teraz cały wieczór będzie do bani. W świetle świecy widać było też Malwinkę. Bawiła się pilotem od telewizora i marudziła:

- Kurczę, za chwilę zaczyna się moja ulubiona dobranocka. Zamiast oglądać bajkę, będę siedzieć i konać z nudów.

- Niekoniecznie- stwierdziła mama – To, że nie działa telewizor i komputer wcale nie oznacza, że musicie się nudzić.

- O nie, nie . Nie będę teraz odrabiał zadań. Jest za ciemno i nic nie widzę- zapewnił Mateusz i pomyślał, że to jest jedyna dobra strona braku prądu.

- Ale ja wcale nie chcę zapędzić was do nauki- powiedziała mama. – Pomyślałam raczej, że sami możecie wymyślić jakąś bajkę na dobranoc.

- Sami?- zdziwił się Mateuszek. - A o czym miała być ta bajka?

- O czym tylko chcecie – uśmiechnęła się mama. – Ja już wiem! W tej bajce musi być królewna w pięknej różowej sukience i złotej koronie . Na imię może mieć tak jak ja – zaproponowała Malwinka. No i ta królewna – tu Mateusz spojrzał znacząco na siostrę- jest uparta jak osioł, a jak jej się nie podoba, to okropnie piszczyci i w ogóle jest jędzowata.

- Nieprawda, królewna jest śliczna i bardzo mądra. Nawet jak czasem sobie popiszczyci, to dlatego, że ma nieznośnego brata, królewicza Mateusza! – wrzasnęła Malwina.

- Bardzo dziwna dobranocka – westchnęła mama. – Macie jakiś pomysł, co było dalej?

- Dalej było tak. Piękna jak nie wiem co królowna spacerowała po ogrodzie i wąchała kwiaty – zaczęła Malwina, ale Mateusz jej przerwał i dokończył po swojemu:

- I kiedy ona się objęła, jej sprytny brat wpadł na świetny pomysł, że skoro Malwina musi czasem popisać, to najlepiej, żeby została piosenkarką

-Tak, tak – ucieszyła się Malwinka – i królowna założyła korale, buty na wysokich obcasach, wzięła mikrofon i zaśpiewała”

„Były raz sobie cztery słonie, każdy kokardę miał na ogonie”

- A brat królowny przygrywał jej na bębnie.- Mateusz stukał głośno łyżeczką w stół.

- Potem jeździli na koncerty i wszyscy poddani bili brawo. Niektórzy rzucali nawet na scenę kwiaty i pluszowe misie - Malwinie coraz bardziej podobała się ta bajka - Na szczęście brat królowny bardzo głośno bębnił, więc trochę zagłuszał jej śpiew – dorzucił Mateusz.

- Mów sobie co chcesz- tu Malwina całkiem nie po królewsku pokazała bratu język, na szczęście w ciemności nikt tego nie zauważył - ale zdjęcia pięknej królowny były we wszystkich gazetach, a ona nie robiła nic innego, tylko przez pół dnia rozdawała autografy. A przez drugie pół oganiała się od wielbicieli, którzy wpychali jej na palce pierścionki z brylantami wielkimi jak cebule. Stary król był bardzo dumny ze swej córki i kupił jej chomika. – Dziewczynka zawsze chciała mieć jakieś zwierzątko.

- A królewiczowi Mateuszowi deskorolkę- dorzucił natychmiast Mateusz - Oczywiście, stara królowa nie chciała być gorsza, więc usmażyła na kolację naleśniki z dżemem. Dwie dziurki w nosie i skończyło się - Mateusz był dumny, że tak ładnie zakończył bajkę. Wtedy jak na zawołanie, zaświeciła się lampa i zaszumiał telewizor.

- No to mamy już prąd. W takim razie stara królowa idzie smażyć naleśniki. – Mama podniosła się z kanapy. – Mogę liczyć na mały koncert w kuchni czy wolicie oglądać dobranockę? Chyba jeszcze się nie skończyła -E tam. – Malwinka wyłączyła telewizor – Nasza bajka jest o wiele lepsza. I po chwili swoim piskliwym głosikiem śpiewała w kuchni:

„Były raz sobie cztery słonie, każdy kokardę miał na ogonie”.

Na nogach miała szpilki mamy i przytupywała sobie do rytmu. Mateuszek walił drewnianą łyżką w stary rondel. Wił się przy tym i potrząsał głową jak prawdziwy perkusista. A stara królowa smażyła naleśniki i smarowała je dżemem .Tylko telewizor stał w kącie obrażony, że nikt nie zwraca na niego uwagi.

Dziecko odpowiada na pytania zadawane przez rodzica : Kto był bohaterem opowiadania? Dlaczego dzieci nie mogły grać na komputerze i oglądać telewizji? Jakie uczucia wywołała informacja o braku prądu? jaki pomysł miała mama na spędzenie wieczoru? Czy tworzenie bajki sprawiło dzieciom radość? Dlaczego tak sądzicie? Czy można spędzić dzień bez telewizora komputera?

W „ Kartach pracy”( KP4 s. 10 – 11) - przedszkolaki oglądają obrazki pokazujące, jak Janek i Paweł spędzili sobotę, opowiadają, co robił każdy z chłopców i oceniają, które formy spędzania czasu wolnego bardziej rozwijają, a które – mniej. Czytają tekst podsumowujący

aktywność dzieci: To była udana sobota O, znowu jest noc ... ? Po zakończonym zadaniu dzieci dokonują samooceny swojej pracy i otaczają pętlą właściwą buzię. Rodzic sprawdza poprawność wykonania zadania.

Wolny czas i Ja ? – praca plastyczna, na temat wolnego czasu dziecka (praca może być zrobiona z różnorodnego materiału – kredki, farby, ścinki materiałów, plastelina itp.) Oglądamy dzieła dzieci, chwalimy je za pomysłowość.

### **Wtorek 21.04.2020 cd. T. Jak najlepiej spędzać wolny czas?**

Jakie czynności nas rozwijają? – segregowanie obrazków z czynnościami według kryterium rozwijania aktywności poznawczej W. „Zabawa w czytanie- czasowniki”, nożyczki, koperty.

Dzieci precyzyjnie wycinają z wyprawki konturowe obrazki przedstawiające czynności z napisami. Wycięte obrazki wkładają do kopert i siadają z nimi. Następnie zastanawiają się, co to znaczy dobrze lub źle spędzić czas. Podają odpowiedzi rodzicom. Rodzic prosi dziecko o posegregowanie obrazków na te czynności, które rozwijają, i te, które nie rozwijają. Dzieci manipulują obrazkami, przydzielając je do odpowiedniej kategorii. Uzasadniają swoje decyzje, chowają obrazki do kopert. Rodzic sprawdza poprawność wykonania zadania.

„Gimnastyka odkrywców”- Wspinaczki odkrywców – zabawa doskonaląca orientację w schemacie własnego ciała. Dzieci na hasło umowne wydane przez rodzica, zbliżają do siebie części ciała ,np. rękę i głowę, kolano i czoło, stopę łokieć, rękę i ucho. Następnie witają się z innymi uczestnikami zabawy,(rodzic, siostra, brat) dotykając się kolanami, stopami, rękami, nosami, uszami. Wspinaczki odkrywców - ćwiczenie koordynacji ruchowej, wzmacnianie mięśni rąk i nóg. Dzieci kładą się na brzuchu na dywanie i czołgają się. Przesuwają ręce i nogi do przodu najpierw z jednej strony, potem z drugiej, odpowiednio balansując ciałem. Dzieci dbają, aby ciało znajdowało się jak najbliżej podłoża.

Zabawa w czytanie – czasowniki- zabawa dydaktyczna ( W. „ Zabawa w czytanie czasowniki”)

Dzieci przygotowują planszę do zabawy z Wyprawki obrazki z czynnościami i napisami znajdujące się na kopertach. W dalszej kolejności oglądają obrazki, czytają globalne podpisy i układają kartoniki na kolorowych planszach .

Wersja II. Dzieci czytają wyrazy, patrzą na obrazek, na odwrocie i sprawdzają poprawność odczytania. Wyrazy do czytania wskazują uczestnicy zabawy (rodzic ,siostra, brat) - podają ich miejsce na planszy, posługując się kodem kropkowo- geometrycznym umieszczonym na brzegach tabeli, np. rysunek dziewczynki malującej obrazek jest na polu oznaczonym trójkątem i dwiema kropkami.

Kto pyta, nie błądzi - inspirowanie dzieci przez rodzica, do zadawania pytań o rzeczy, które je interesują, których nie rozumieją i chciałyby je wyjaśnić (kartoniki z wyrazami lub obrazkami). Rodzic zachęca dziecko do zadawania pytań odnoszących się do interesujących i fascynujących je problemów Rodzic mówi przysłowie „Kto pyta, nie błądzi”, które uczy korzystania z doświadczenia i mądrości innych ludzi, podkreślamy również, jak ważna jest umiejętność zadawania pytań i udzielenia odpowiedzi. Rodzic pyta dziecko, jakie znają pytania. Dzieci odpowiadają: Kto? Co to? Po co? Dlaczego? Jak? Który?.Przypominamy, iż

każde pytanie kończy się znakiem zapytania. Zapraszamy do zabawy w układanie pytań. Dziecko losuje jeden wyraz lub obrazek, do którego układa pytanie.

Propozycje dodatkowe: Czytanie książki „Gdy Sokrates ma 5 lat” Teresy Kłys- Wojtasińskiej, dziecięce filozofowanie, odpowiadanie na trudne pytania. Czytanie książek z pytaniem w tytule np. „Dlaczego pies goni zająca?” Ewy Szelburg – Zarembiny. „Co w rurach piszczy?” „Sławomira Grabowskiego i Marka Nejmana. Szukanie znaku zapytania we fragmentach tekstów.

### **Środa 22.04.2020 T . Mali odkrywcy bawią się w detektywów**

Detektywi- poznawanie atrybutów pracy detektywa ( obrazki przedstawiające lupę, lornetkę, detektywa, ślad buta, notes, kapelusz, kostka z cyframi lub figurami liczbowymi, kartoniki z kodem kreskowym lub cyframi do przykrywania obrazków). Rodzic na dywanie rozkłada ilustracje, przedstawiające zawód detektywa oraz jego atrybuty. Wszystkie ilustracje są przykryte kartonikami z kodem kreskowym. Zadaniem dzieci jest rzucenie kostką, zdjęcie odpowiedniego kartonika (zgodnie z wyrzuconą liczbą oczek) i rozpoznanie przedmiotu po odsłoniętym fragmencie. Kiedy wszystkie obrazki zostaną odkryte, dzieci na zasadzie skojarzenia podają temat – zabawę w detektywów. Wskazują, do czego potrzebne są zaprezentowane przedmioty.

” Mali odkrywcy to my!” – odszyfrowanie imion klubowiczów (W. „Literary”, szyfr obrazkowo – literowy: obrazki (śląd, notes, rękawiczka, kapelusz, lupa, minka, okulary, długopis, lornetka), litery ( k, E A, O, M, R, B, T ,U,) .Rodzic zachęca do rozszyfrowania imion członków klubu Rodzic wiesza kod- każdej literze rodzic przyporządkuje symbol, np. lupa to litera „ K”, kapelusz – „E”, notes- „A”, lornetka- „O”, „śląd- „M”, rękawiczka- „R”, okulary- „B”, długopis -„T”, „minka- „U”. Następnie rozkładamy na dywanie obrazki:

- ślad , notes, rękawiczka, kapelusz, lupa

- lupa, minka, okulary, notes

- długopis, lornetka, ślad, kapelusz ,lupa.

Zadaniem dzieci jest zastąpienie obrazków literami i odkodowanie imion odkrywców (Marek, Kuba, Tomek). Następnie dzieci układają z liter swoje imiona. Rodzic sprawdza poprawność wykonania zadania.

Przygody Janka – detektywa – próby samodzielnego czytania tekstu.(KPŚs.15, kredki) W „Kartach pracy” dzieci czytają o zabawie Janka w detektywa. Odszukują i otaczają czerwoną pętlą imię chłopca, zieloną pętlą imię kota, dorysowują obok Janka zwierzęta, które pojawiły się w opowiadaniu, wymyślają i opowiadają inne przygody Janka – detektywa.

## **Czwartek 23.04.2020 cd T. Mali odkrywcy bawią się w detektywów**

Ślimak Staś- rozwiązywanie rebusów, poznanie Litery „ś”, „Ś” (KP4 s. 83, rebus, koperty z białymi i niebieskimi cegiełkami do układania schematów wyrazowych, sylweta ślimaka, litery”ś”,i”s”,obrazki:świnia,śliwka,sowa,serce,ślad,sowa,serce,świerszcz,samolot,światła, śnieg, Śnieżka, śmigłowiec, statek, słoń, słońce, ślizgawka, kredki).

Dzieci rozwiązują rebus literowo- obrazkowy: obrazek śliwka( „ wka ” skreślone) + obrazek mak. Następnie dzieci dokonują analizy i syntezy słuchowej wyrazu ” ślimak”- dzielą nazwę na sylaby, wskazują, jakie inne słowo ukryło się jego nazwie („ mak”). Za pomocą białych cegiełek układają schemat głoskowy „ ś - l- i- m- a - k” .Określają głoskę w nagłosie i oznaczają w schemacie wyrazowym kolorem niebieskim. Rodzic wskazuje ,iż głoska „ś „ jest spółgłoską. Następnie rodzic prezentuje wielką i małą literę „ś” – drukowaną i pisaną. Dzieci przyporządkowują napis do obrazka ślimaka. Rodzic rozkłada na dywanie obrazki: świnia, śliwka, sowa, serce, ślad, świerszcz, samolot, światła śnieg, Śnieżka, śmigło ,statek, słoń, słońce, ślizgawka itp. Oraz litery „s „ i „ś”. Dzieci losują obrazki, podają ich nazwy i głoski w nagłosie oraz przyporządkowują każdy obrazek do odpowiedniej litery Następnie na kartach pracy dzieci łączą każde zdjęcie z właściwym podpisem, czytają napisy i otaczają pętlą litery „ś”, wymyślają historyjkę o ślimaku Stasiu, kolorują ślimaka i dorysowują elementy, które wystąpiły w ich opowiadaniu .Rodzic sprawdza poprawność wykonania zadania, chwalimy za wykonanie zadania.

Ślimak Staś – praca plastyczna, narysowanie wymyślonej historyjki o ślimaku Stasiu. Rodzic słucha uważnie wymyślonej historyjki o ślimaku Stasiu, następnie prosi dziecko aby ją narysowało/namalowało (technika dowolna). Oglądamy prace dzieci, chwalimy za pomysłowość.

Nasze pasje – odkrywanie pasji przedszkolaków (KP4 s. 13, opaski z literami, mazaki, ołówki). Rodzic trzyma w ręku opaski z literami (wcześniej przygotowane). Dziecko losuje z zamkniętymi oczami opaskę, którą zakładamy mu na głowę. Zadaniem dziecka jest podanie imienia rozpoczynającego się na wskazaną literę oraz nazw czynności, przedmiotów, roślin, zwierząt, które rozpoczynają się tą głoską :np. Kasia lubi kolorować, lubi kajaki, krokusy i koty. Dziecko z opaską słucha zgaduje, jaką literę wylosowało ... następnie na kartach pracy dzieci czytają imiona, łączą każde dziecko z obrazkami, których nazwy rozpoczynają się tą samą literą jak imię dziecka. Na zakończenie piszą litery po śladzie.

Ślimak- nauka rymowanki i ćwiczenia manualne (plastelina)

Dzieci powtarzają rymowankę:

Ślimak, ślimak pokaż rogi

Dam ci sera na pierogi,

Jak nie sera, to kapusty,

Od kapusty będziesz tłusty.

Następnie dzieci lepią z plasteliny długie ,cienkie wałeczki i zwijają je w kształt muszli ślimaka.

Z drugiego wałeczka wykonują stopę ślimaka. Gotowe.

### **Piątek 24.04.2020 T. Dzieciaki odkrywają świat**

Zdobywanie sprawności literowego detektywa- utrwalenie poznanych liter.

Rodzic zaprasza dziecko do zdobycia odznaki literowego detektywa. Warunkiem jej otrzymania jest wykonanie zadań znajdujących się na śladzie stopy. Za każde zadanie dzieci otrzymują literową pieczętkę (może być wykonana z ziemniaka) np .z literami KO- Klub Odkrywców.(KP4 s.14, litery: "o", „k”, „a”, „t”, „r” i inne dowolne, obrazki :śmigło, ołówek, krowa, aparat ,traktor, rak, lina, kot i inne dowolne wyrazy: „lina”, „buty”, „kask”, „brawo”, „wysoko”, „gra”, „wygrana”, „zabawa”, „lupa”, „notes”, „obserwator”, pieczętki z literami "K" „O”).

Zadanie 1. Rodzic wydaje polecenie. Odszukaj brakujące litery i obrazki- układanie liter i obrazków według kryterium zgodności w nagłosie i wygłosie (nagłos – początek wyrazu, wygłos- koniec wyrazu). Rodzic prosi małych detektywów o pomoc w ułożeniu obrazków i liter w określony sposób. Wyznacza jeden obrazek, który rozpocznie zabawę. Zadaniem dzieci jest podanie nazwy obrazka, określenie głoski występującej na końcu i wybranie właściwej litery, a następnie dołożenie kolejnego obrazka, którego nazwa będzie się nią rozpoczynała, np.:

ś- śmigło- o- ołówek- k – krowa –a - aparat- t –traktor – r –rak – k - kot. Dzieci mogą opowiadać historyjkę, łącząc poszczególne obrazki w logiczną całość.

Zadanie 2. Rodzic wydaje polecenie. Przeczytaj wyrazy i ułóż je na linie od najkrótszego do najdłuższego. Dzieci rozkładają linę oraz wyrazy. Dzieci wybierają jeden z wyrazów, czytają go i układają na linie zgodnie z przyjętą zasadą- na jednym końcu krótkie wyrazy, na drugim – długie. Przykładowe wyrazy:” lina”, „buty”, „kask”, „brawo”, „wysoko”, „gra”, „wygrana”, „zabawa”, „lupa”, „notes”, „obserwator”. Dzieci przyglądają się wyrazom, zauważają ,że są ułożone od łatwiejszych do trudniejszych, a układ ten przypomina wspinanie się rozwijanie, wykonywanie coraz trudniejszych rzeczy .Rodzic podkreśla ,że każdy ma obowiązek dbania o swój rozwój, aby być lepszym, posiadać coraz więcej umiejętności. Rodzic podkreśla także rolę odwagi i cierpliwości w pokonywaniu trudności.

Zadanie 3. Rodzic wydaje polecenie W. „Kartach pracy”- przeczytaj wyrazy na ścianie wspinaczkowej, poczynawszy od dołu, i pokoloruj te, które udało ci się odczytać. Ułóż zdania z wybranymi wyrazami.

Po każdym wykonanym zadaniu rodzic sprawdza poprawność wykonania zadania.

Za każde poprawne rozwiązane zadania, dzieci otrzymują literową pieczętkę KO- Klub Odkrywców.

Prawda czy fałsz?- ocenianie zgodności wypowiedzi z faktami na podstawie zdobytej wiedzy (krążki czerwone- poprawna odpowiedź ,niebieskie- fałszywa odpowiedź)

Rodzic daje dziecku czerwony krążek i niebieski. Rodzic także ma jeden krążek niebieski i czerwony. W chwili złej odpowiedzi przez dziecka, rodzic podnosi krążek z prawidłową odpowiedzią (czerwony lub niebieski).

Rodzic mówi, że za chwilę sprawdzi, czy dziecko wie, które informacje są prawdziwe, a które nieprawdziwe. Do tego zadania będą potrzebne dwa krążki w kolorze czerwonym i niebieskim. Krążek czerwony będzie podnoszony przez dziecko, gdy informacja będzie prawdziwa, niebieski kiedy informacja będzie fałszywa.

Rodzic czyta przykładowe zadania:

Stokrotka jest niebieska. F

Jaskółka zjada żaby .F

W piaskownicy chodzą kraby .F

Na gruszy rosną gruszki .P

Mama z mąki robi kluski. P

Sól jest słodka. F

Bocian może pić wodę ze spodka. F

Sosna zawsze jest zielona. P

Woda w morzu jest słodka .F

Pociąg jedzie po szynach .P

W orkiestrze gra drużyna .F

Węgiel jest czarny. P

Krowa daje mleko. P

Wiśła nie jest rzeką .F

Słońce tylko latem świeci .F

Samolot w kosmos leci .F

Pingwiny to ptaki .P

W doniczkach rosną buraki .F

Wieloryb jest ssakiem .P

Nietoperz jest ptakiem F.

Zabawa zaczyna się od nowa.

Prawda to czy plotka?

Suczka urodziła kotka. F

Grzebień jest do czesania .P

Lodówka jest do prania .F

Czapkę nosi się na głowie .P

Trójkąt ma trzy boki. P

Lizaki są na patyku .P

Kwiaty rosną w wazoniku .F

Mąka jest czarna .F

W kłosach są ziarna. P

Na nogach nosi się buty .P

Dzień tygodnia to luty. F

Jeż pod ziemią żyje .F

Muszka się ogonem myje .F

Kaczka nogi ma .F

Grzyby na polu rosną. F

Wiosna jest zawsze wiosną. P

Sosna pachnie sosną .P

Rodziec sprawdza krążki , jeśli jest przewaga krążków czerwonych. Chwalimy dziecko za poprawnie udzielanie odpowiedzi na zadawane pytania.